

LIBER DEFUNCTORUM

Ks. prałat dr Jan Lucjan Grajewski

7 I 1949 – 13 IX 2004

13 września 2004 r. odszedł do wieczności w wieku 55 lat ks. prałat dr Jan Lucjan Grajewski. Po odwiezieniu do sanatorium do Krynicy Górskiej swojego brata, ks. Stefana Grajewskiego, niespodziewanie poczuł się źle i w krótkim czasie zmarł w wyniku zatrzymania akcji serca i wylewu krwi do płuc.

Ks. dr Jan Lucjan Grajewski pochodził z Bargłowa Kościelnego (k. Augustowa, aktualnie Diecezja Elcka). Urodził się 7 stycznia 1949 r. w rodzinie rolniczej, syn Jana i Marii z domu Grygo. Ochrzczony został 27 lutego w kościele parafialnym. Miał troje rodzeństwa. Dwaj jego bracia – Stefan i Maciej są kapłanami Diecezji Łomżyńskiej. Po ukończeniu Szkoły Podstawowej w rodzinnej miejscowości i przyjęciu sakramentu bierzmowania, w 1962 r. rozpoczął naukę w Liceum Ogólnokształcącym w Augustowie. W maju 1966 r. otrzymał świadectwo maturalne, a następnie jesienią tego samego roku skierował podanie do Wyższego Seminarium Duchownego w Łomży z prośbą o przyjęcie w poczet alumnów. Pragnął „...zostać kapłanem Chrystusowym, by wszystkie siły poświęcić dla zbawienia duszy własnej i bliźnich i prowadzenia ich do Królestwa Niebieskiego”. Podczas pobytu w WSD żywo interesował się zagadnieniami teologicznymi, przejawiał zamiłowanie duszpasterskie. Postawa jego zdradzała żywy temperament, był przedsiębiorczym, dobrym organizatorem. W latach 1968-1970 prze-rwał naukę z powodu odbywania służby wojskowej w jednostce przeznaczonej dla kleryków w Bartoszycach. Powrócił do Seminarium Duchownego na III rok studiów. W 1971 r. poprosił o urlop dziekański. Od września przebywał w parafii Krasnybór, a następnie w parafii Słucz, gdzie pracował

jako katecheta oraz pomagał w pracy parafialnej. Rok później powrócił do Łomży i kontynuował naukę w seminarium.

Diakon Jan Lucjan Grajewski przyjął święcenia kapłańskie 30 marca 1974 r. w katedrze łomżyńskiej z rąk bp. Mikołaja Sasinowskiego. Po święceniach pracował jako wikariusz w parafiach Studzieniczna (od 3 IV 1974) i Zambrów (od 25 VI 1975), gdzie pełnił funkcję dekanalnego Duszpasterza Służby Zdrowia (od 7 V 1980). 20 czerwca 1981 r. otrzymał funkcję prokuratora (ekonoma) Wyższego Seminarium Duchownego w Łomży. Obok tych obowiązków podjął zaocznie studia w dziedzinie teologii pastoralnej a następnie teologii biblijnej w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie (od 22 XI 1982). W kwietniu 1983 r. uzyskał tytuł magistra teologii na Wydziale Teologicznym Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego na podstawie pracy *Problem modlitwy w polskich publikacjach biblijnych 1945-1982* (promotor: ks. prof. dr hab. Marian Filipiak). Opierając się na pozytywnych recenzjach Rada Wydziału Teologicznego ATK w 1995 r. uznała tę pracę za licencjacką (licencjat teologiczny). W dniu 24 VI 1993 r. na ATK ksiądz Jan Lucjan Grajewski uzyskał stopień doktora teologii na podstawie pracy „*Czcij ojca swego i matkę swoją*” w tradycji biblijnej (promotor: ks. prof. dr hab. Jan Łach; recenzenci: ks. prof. dr hab. Antoni Tronina i ks. prof. dr hab. Julian Warzecha SAC). Ponadto zmarły kapłan ukończył studia podyplomowe z zakresu zabytkoznawstwa i konserwacji sztuki kościelnej na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu (1999-2000).

Po objęciu obowiązków w WSD w Łomży ks. J. L. Grajewski pełnił liczne funkcje w Instytucjach Centralnych Diecezji Łomżyńskiej. Pełnił obowiązki dyrektora oddziału łomżyńskiego Komisji Charytatywnej Konferencji Episkopatu Polski (od 1 IX 1981 do 1 X 1992); delegata biskupiego ds. budownictwa kościelnego na terenie miasta Łomży (od 25 VI 1984); ekonoma Diecezji Łomżyńskiej (od 19 XII 1984 do 1 VII 1997); członka Rady Kapłańskiej (od 30 XII 1985 do 31 XII 1990); członka Kolegium Konsultorów (od 30 XII 1985 do 9 XII 1991); dyrektora Wydziału Budownictwa Sakralnego i Kościelnego (od 1 IX 1986); dyrektora administracyjnego Kurii i Domu Biskupiego oraz Domu Kapitulnego (od 1 IX 1986 do 25 II 1997); członka Komisji Episkopatu Polski ds. Budowy Kościołów (od 1989 do 1994); członka Komitetu Organizacyjnego ds. Wizyty papieża Jana Pawła II w Łomży (od 22 IX 1990); członka Rady Kapłańskiej (od 9 XII 1991 do 23 IV 1996); członka Diecezjalnej Komisji Liturgicznej (od 23 I 1992 do 1 VII 1997); profesora Pisma Świętego w Wyższym Seminarium Duchownym w Łomży (od

12 X 1993); członka Komisji Głównej I Synodu Diecezji Łomżyńskiej (od 14 VI 1994 do 23 IV 1996); wykładowcy Pisma Świętego w Kolegium Teologicznym w Łomży (od 1 X 1994); członka Komitetu Organizacyjnego Peregrynacji Figury M.B. Fatimskiej w Diecezji Łomżyńskiej (od 5 I 1996); członka Rady Kapłańskiej (od 4 III 1997 do 1 VII 1997); członka Diecezjalnej Rady ds. Ekonomicznych (od 1 VII 1997).

1 września 1997 r. ks. dr Jan Lucjan Grajewski objął urząd proboszcza parafii pw. św. Anny w Kolnie oraz został dziekanem dekanatu kolneńskiego. Jako proboszcz pełnił obowiązki kapelana szpitala w Kolnie i duszpasterza pracowników służby zdrowia w dekanacie kolneńskim (od 1 IX 1997 do 30 VI 2004); przewodniczącego Podkomisji ds. Budownictwa Sakralnego I Synodu Diecezji Łomżyńskiej (od 24 VI 1998). Ponadto prowadził wykłady z zakresu Pisma Świętego w Wyższym Seminarium Duchownym w Grodnie (od 1 X 2000); był dziekanem rejonowym kolneńskiego rejonu duszpasterskiego (od 4 XI 2000 do 30 VI 2004). Za pośrednictwem łomżyńskiego radia „Nadzieja” przekazywał słuchaczom treści biblijne. Regularnie zamieszczał artykuły na temat Pisma Świętego, zwłaszcza Nowego Testamentu, w lokalnej prasie („Głos Kolneński”). 1 lipca 2004 r. został proboszczem parafii pw. Trójcy Przenajświętszej w Zambrowie oraz dziekanem zambrowskiego rejonu duszpasterskiego.

Jako wikariusz, ekonom seminaryjny i diecezjalny oraz proboszcz śp. ks. Jan cechował się pracowitością, uczynnością, obowiązkowością i punktualnością. Był kapłanem uprzejmym, uśmiechniętym i życzliwie ustosunkowanym do bliźnich. Znana była powszechnie jego wielka gościnność i otwartość. Odwiedzali go duszpasterze, ludzie nauki, misji katolickich, aktorzy, politycy itp. Dla wszystkich znajdował czas; dzielił się radością i optymizmem chrześcijańskim. Obecnie mu było narzekanie, krytykanctwo i brak tolerancji dla poglądów drugiego człowieka. Włożył wiele serca w rozbudowę gmachu seminaryjnego, budowę alumnatu, domu wspólnoty kapłańskiej, remontu domu kapitulnego oraz innych budowli diecezjalnych. Wspólnie z wiernymi Kolna wybudował nowy kościół pw. Chrystusa Króla Wszechświata. Miał liczne kontakty w kraju i za granicą. Wiele podróżował w celu organizowania pomocy charytatywnej i materialnej dla Diecezji Łomżyńskiej. Otwartość charakteru stanowiła dla Ks. Prałata wielką pomoc. Można śmiało powiedzieć, że wykorzystał talenty otrzymane od Boga – żywy temperament, duch przedsiębiorczości, łatwy kontakt z innymi. Cieszył się z faktu, że został proboszczem w parafii pw. Przenajświętszej Trójcy w Zambrowie. Z właściwym so-

bie zapalem rozpoczął remonty na plebanii. Jednak zupełnie niespodziewanie Bóg powołał go do siebie. Śmierć ks. Prałata napełniła kapłanów i wiernych głębokim smutkiem.

15 września po południu w domu parafialnym wystawiono trumnę z ciałem zmarłego kapłana. Wokół niej zgromadzili się na modlitwie księży, siostry zakonne i wierni z kilku parafii. Następnego dnia o godzinie 15.00, po odśpiewaniu Nieszporów Żałobnych w kościele parafialnym, pod przewodnictwem metropolity białostockiego Wojciecha Ziemy, celebrowano mszę św. żałobną. W koncelebrze udział wzięli biskup łomżyński Stanisław Stefanek, biskup pomocniczy grodzieński Antoni Dziemianko, biskup pomocniczy Tadeusz Zawistowski, bracia zmarłego kapłana ks. prałat Stefan Grajewski i ks. kanonik Maciej Grajewski oraz ponad 300 kapłanów z Diecezji Łomżyńskiej, Archidiecezji Białostockiej i Diecezji Elckiej. Homilię wygłosił ks. prałat Jan Mroczkowski, proboszcz parafii katedralnej w Elku – przyjaciel ks. Jana z tego samego roku studiów seminaryjnych. W murach świątyni zgromadzili się przedstawiciele władz, siostry i bracia zakonnicy, najbliższa rodzina śp. ks. Jana Grajewskiego, delegaci z parafii Kolno oraz licznie zgromadzeni parafianie. Po liturgii mszy św., której towarzyszyła m.in. Państwowa Orkiestra Szkoły Muzycznej pod dyrekcją prof. Krzysztofa Witkowskiego, kondukt pogrzebowy wyruszył na cmentarz parafialny, gdzie Ks. Prałat został pochowany¹

Ks. dr Jan Lucjan Grajewski za poświęcenie i posługę w Diecezji Łomżyńskiej otrzymał godność Kapelana Jego Świątobliwości (24 XI 1986), Kanonika honorowego Kapituły Katedralnej Łomżyńskiej (27 X 1990), a następnie Kanonika gremialnego tej samej Kapituły (29 IX 1995).

Wybrane publikacje ks. prałata dr. Jana Lucjana Grajewskiego

1. *Modlitwa chrześcijanina*, StTBŁ 1/1983, s. 17-24.
2. *Terminologia modlitwy*, StTBŁ 2/1984, s. 17-25.
3. „*Ojciec nasz*” *Starego i Nowego Testamentu*, StTBŁ 3/1985, s. 33-40.
4. „*Czcij ojca twego i matkę swoją*” *w kontekście przymierza synajskiego*, StTBŁ 12/1994, s. 5-43.
5. *Czcij rodziców*, Łomża 1994.

¹ Autor biogramu wykorzystał materiały otrzymane w formie rękopisu od ks. dr. J.S. Łupińskiego, wykładowcy historii Kościoła w Wyższym Seminarium Duchownym w Łomży.

6. *Reinterpretacja nakazu „Czcij ojca twego i matkę swoją” w ewangeliiach synoptycznych*, StTBŁ 13/1995, s. 3-46.
7. *„Czcij ojca i matkę swoją” w Listach Nowego Testamentu*, w: M. Wojciechowski (red. nauk.), *Miłość jest z Boga. Wokół zagadnień biblijno-moralnych. Studium ofiarowane ks. prof. dr. hab. Janowi Łachowi*, Warszawa 1997, s. 139-174.

Ks. dr Antoni Jan Olów, SBP 23